

Haostige spoed

Ruud van der Heijden

Onzen Opa waor unnen hendige,
 haosten stond nie in z'n buukske.
 Ut waor 'nnen stressbestendige,
 daor in z'n èigen huukske.
 Zaag 't jonkvolk um zich hinnen,
 Al da jaogen en die strijd.
 zee: mî haost is niks te winnen,
 daorveur heb ik ginne tijd.

As ons opoe zee: gaode gij 's mî me me,,
 want hoe eer we gaon, des te eer is 't gedoan,
 oew pet op oew kop, schiet 's gauw 'n bietje op,
 zee ons opa: 'tis nie goewd, al die haost en al die spoed.

Vruug, 't urste wérk, ging ons opoe naor de kérk,
 op de fiets da wel, da ging allejezus snel.
 Opa ging te voet, racen zat niet in z'n bloed
 Hij zei :Ik wandel als 'n slak en ik buurt op m'n gemak.